

Ing. Mgr. Jaroslav Kužel

17. listopadu 1074, 506 01 Jičín § § §

Advokát, č. ev. ČAK 12871 § § § § § § § § § § §

The Czech Republic § § § § § § § § § § §

kuzel@email.cz tel.: 605474698 DS: fjtv9fi č.ú. 78-8485670227/0100

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI ČR

8.

9. 10. 2014

Č.j. .... Příloha ... /SAH/

V Jičíně dne 8. října 2014

věc: SLABINY JUSTICE

Dobrý den!

Na žádost paní ministryně jako advokát se státní zkouškou z managementu předkládám svůj názor na základní slabiny naší justice, za kterou označuji následující stav:

Pokud Ústavní soud v konkrétních případech dospívá na podkladě ústavní stížnosti ve svých rozhodnutích k závěru, že obecné soudy v předchozích řízeních porušily právo na spravedlivý proces jako právo garantované Listinou základních práv a svobod, a takové závažné zjištění zůstává bez další odezvy (kromě toho, že obecné soudy projednávají dané případy znovu), je to málo.

Pokud totiž Ústavní soud v konkrétním případě dospěje na podkladě ústavní stížnosti ve svém rozhodnutí k závěru, že obecné soudy v předchozích řízeních porušily právo na spravedlivý proces jako právo garantované Listinou základních práv a svobod, musí takové zjištění Ústavního soudu vyslat konkrétním obecným soudům a konkrétním soudcům impuls k nápravě a nelze se tvářit, že se nic vážného nestalo a že jsou soudci nezávislí atd.

Konkrétní podoba impulsu by mohla mít podobu pozitivní a negativní motivace (veřejná evidence potvrzených a zrušených rozhodnutí vedená pro každého soudce, srážka z platu, veřejná evidence návrhů soudce na změnu nebo doplnění zákonů a odměna soudce za takové návrhy apod.)

V každé fungující organizaci vedoucí hodnotí práci svých podřízených a buď je chválí nebo s podřízenými probírá jejich chyby a hledá řešení. V justici nic takového nefunguje.

Na konkrétních případech mohou doložit, že soudce v současném systému může nejenom soudit, jak se mu zachce, ale on dokonce očividně lže a policie ho ještě chrání, protože je nezávislý.

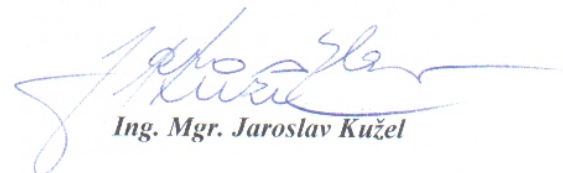
Spravedlnost vyžaduje odpovědnost. Náš současný systém v sobě prvek odpovědnosti neobsahuje. Spravedlnost je ale základem státu. *IUSTITIA REGNORUM FUNDAMENTUM*

Mnohé akademické debaty nad stavem naší justice končí konstatováním, že soudci jsou nezávislí a ... nelze s tím nic dělat, např.: *..... nešvarům zabránit nedokážeme ...*. To je špatně! **Kde je vůle, tam je i cesta.** Vítám iniciativu pana prezidenta, který se o slabiny justice zajímá.

Mám za to, že zrušující rozhodnutí Ústavního soudu je třeba použít jako podnět k nápravě postupu konkrétních soudců dovnitř soustavy, přičemž se bude jednat o automatický mechanismus probíhající v rámci soudní soustavy bez zásahů moci výkonné.

Současně je ale potřebné, aby soudci (i státní zástupci), kteří při své práci přemýšlejí nad příčinami a zformulují návrh, který zákon jak konkrétně doplnit či změnit, byli odměněni (pochvala, finanční odměna) a aby stát využil dobrou vůli, lidský potenciál a cenné zkušenosti soudců.

Děkuji Vám za pochopení a spolupráci
a zůstávám s pozdravem

Ing. Mgr. Jaroslav Kužel

Hrad

- Prezident republiky
- Legislativní odbor
- Odbor styku s veřejností

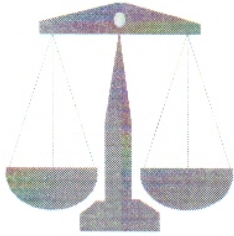
Ministerstvo spravedlnosti

- prof. JUDr. Helena Válková, CSc.
- JUDr. Robert Pelikán, PhD.
- JUDr. Klára Cetlová

Ústavní soud

- JUDr. Pavel Rychetský
- prof. JUDr. Jan Musil, CSc.
- doc. JUDr. Vojtěch Šimíček, PhD.

Ing. Mgr. Jaroslav Kužel

17. listopadu 1074, 506 01 Jičín § § §

Advokát, č. ev. ČAK 12871 § § § § § § § § § § §

The Czech Republic § § § § § § § § § § §

kuzel@email.cz tel.: 605474698 DS: fjt9fi č.ú. 78-8485670227/0100

věc: SLABINY JUSTICE

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY
119 08 PRAHA - HRADČAN

PŘEVZAL
DNE: - 9 -10- 2014

V Jičíně dne 8. října 2014

PODATELNA

Dobrý den!

Na žádost paní ministryně jako advokát se státní zkouškou z managementu předkládám svůj názor na základní slabinu naší justice, za kterou označuji následující stav:

Pokud Ústavní soud v konkrétních případech dospívá na podkladě ústavní stížnosti ve svých rozhodnutích k závěru, že obecné soudy v předchozích řízeních porušily právo na spravedlivý proces jako právo garantované Listinou základních práv a svobod, a takové závažné zjištění zůstává bez další odezvy (kromě toho, že obecné soudy projednávají dané případy znovu), je to málo.

Pokud totiž Ústavní soud v konkrétním případě dospěje na podkladě ústavní stížnosti ve svém rozhodnutí k závěru, že obecné soudy v předchozích řízeních porušily právo na spravedlivý proces jako právo garantované Listinou základních práv a svobod, musí takové zjištění Ústavního soudu vyslat konkrétním obecným soudům a konkrétním soudcům impuls k nápravě a nelze se tvářit, že se nic vážného nestalo a že jsou soudci nezávislí atd.

Konkrétní podoba impulsu by mohla mít podobu pozitivní a negativní motivace (veřejná evidence potvrzených a zrušených rozhodnutí vedená pro každého soudce, srážka z platu, veřejná evidence návrhů soudce na změnu nebo doplnění zákonů a odměna soudce za takové návrhy apod.)

V každé fungující organizaci vedoucí hodnotí práci svých podřízených a buď je chválí nebo s podřízenými probírá jejich chyby a hledá řešení. V justici nic takového nefunguje.

Na konkrétních případech mohou doložit, že soudce v současném systému může nejenom soudit, jak se mu zachce, ale on dokonce očividně lže a policie ho ještě chrání, protože je nezávislý.

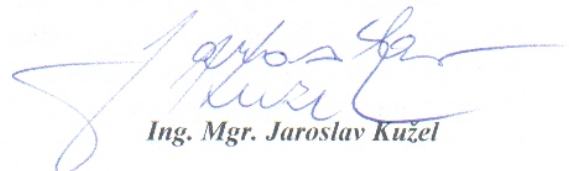
Spravedlnost vyžaduje odpovědnost. Náš současný systém v sobě prvek odpovědnosti neobsahuje. Spravedlnost je ale základem státu. *IUSTITIA REGNORUM FUNDAMENTUM*

Mnohé akademické debaty nad stavem naší justice končí konstatováním, že soudci jsou nezávislí a ... nelze s tím nic dělat, např.: „... *nešvarům zabránit nedokážeme* ...“. To je špatně! **Kde je vůle, tam je i cesta.** Vítám iniciativu pana prezidenta, který se o slabiny justice zajímá.

Mám za to, že zrušující rozhodnutí Ústavního soudu je třeba použít jako podnět k nápravě postupu konkrétních soudců dovnitř soustavy, přičemž se bude jednat o automatický mechanismus probíhající v rámci soudní soustavy bez zásahů moci výkonné.

Současně je ale potřebné, aby soudci (i státní zástupci), kteří při své práci přemýšlejí nad příčinami a zformulují návrh, který zákon jak konkrétně doplnit či změnit, byli odměněni (pochvala, finanční odměna) a aby stát využil dobrou vůli, lidský potenciál a cenné zkušenosti soudců.

Děkuji Vám za pochopení a spolupráci
a zůstávám s pozdravem

Ing. Mgr. Jaroslav Kužel

Hrad

- Prezident republiky
- Legislativní odbor
- Odbor styku s veřejností

Ministerstvo spravedlnosti

- prof. JUDr. Helena Válková, CSc.
- JUDr. Robert Pelikán, PhD.
- JUDr. Klára Cetlová

Ústavní soud

- JUDr. Pavel Rychetský
- prof. JUDr. Jan Musil, CSc.
- doc. JUDr. Vojtěch Šimíček, PhD.

Nezávislost představitelů soudní moci v praxi

Soudní moc je součástí státní moci a společně s mocí orgánů samosprávy tvoří moc veřejnou. Ústava vyžaduje pro výkon funkce soudce nezávislost na ostatních složkách státní moci i politického systému a dále nezávislost v rámci daného soudu jako předpoklad nestrannosti soudce a trvání podmínek k tomu, aby byl soudce při své rozhodovací činnosti vázán jen zákonem, nikoli příkazy nebo jinými vlivy, a nezávislost jako hmotné zajištění soudce, tzn. vytváří finanční, institucionální a osobní aspekt nezávislosti, jejíž funkční aspekt, tj. spravedlnost, stanoví § 1 o.s.ř. a § 1 t.ř. Nezbytnou podmínkou nezávislosti dle Ústavy je vázanost soudce zákonem. Soudce je nezávislý, pokud dbá zákona. To jej ve smyslu jeho nezávislosti činí nezávislým, resp. svobodným. Nezávislost soudce je jednou ze zásad právního státu a předpokladem optimálního plnění společenské funkce, která soudnictví náleží. Soudce je povinen vyvarovat se jakéhokoli konání, které je způsobilé toliko ohrožit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Nezávislost rozhodování soudů se uskutečňuje v ústavním a zákonném hmotně-právním a procesně-právním rámci, který představují principy řádného a spravedlivého procesu. Požadavek, aby soudce nepřipustil žádné vnější vlivy na své rozhodování, má nejenom právní, ale též etickou povahu. Významnou garancí nezávislosti je morální profil soudce.

V naší zemi dochází nikoli výjimečně k případům, kdy soudní moc vykonávají soudci ignorující skutečnost, že občané České republiky přijali Ústavu ČR jako ústavu právního státu, a při výkonu funkce porušují zákony včetně práva na soudní ochranu a práva na spravedlivý proces v rozporu se základními principy ústavního pořádku.

Někteří soudci soudí zcela dle libovůle, právo nenalézají, nýbrž vynalézají zákon nezákona, rozhodnutí vydávají nikoli na základě hodnocení důkazů, nýbrž k předem stanovenému rozhodnutí provádí některé důkazy a jiné opomíjejí a dle sledovaného cíle pak formulují odůvodnění rozsudků, namísto důkazů soudí v trestním řízení dle vnitřního přesvědčení a v civilním řízení rozhodují podle domněnek a názorů, ignorují ustanovení a smysl zákona nebo zaměňují instituty řízení, odůvodněním rozhodnutí mnohdy překvapí obě strany sporu, porušováním procesních povinností si výkon soudní moci nepřipustně zjednodušují nikoli výjimečně až na úroveň sofistického kriminality, nestudují řádně podklady řízení apod., a v důsledku ignorují spravedlnost jako základní účel soudního řízení, při jehož nedosažení se jí účastníci domáhají v řízeních dalších, což je z hlediska hospodárnosti výkonu soudnictví jako projevu státní moci a vynakládání prostředků na jeho provoz absolutně neefektivní situace odporující jeho primární funkci. Nespravedlnost u soudu podporuje korupci ve společnosti a snižuje důvěru občana v právní stát a identifikaci občana s právním státem.

Předpokládám, že podmínkou zvyšování životní úrovně lidí je právní stát. Právní stát znamená zákonnost a právní jistotu. Právní jistota znamená předvídatelnost a stabilitu práva. Právo znamená pořádek. Pořádek znamená řádné plnění funkcí. Základní úlohou státu je spravedlnost (*IUSTITIA REGNORUM FUNDAMENTUM*). Spravedlnost je druhem equilibria neboli rovnováhy. Rovnováha je protikladem entropie a znakem uspořádanosti. Uspořádanost je nositelem efektu. To vše je projevem institucionalizace. Ta je předpokladem rozvoje společnosti a tvorby bohatství. (Makroekonomie, Holman R., Praha, C.H.Beck. 2004, str. 207 an). Chybějící systém nebo alespoň náznak odpovědnosti soudců v ČR snižuje identifikaci občana se systémem a v důsledku rozvrací právní stát.

Jsou mnozí soudci a soudkyně, kteří skutečně usilují o nalezení pravdy, aby mohli vydávat spravedlivé rozsudky, a patří jim za to uznání, ale jsou také jiní soudci a soudkyně, kterým je spravedlnost lhostejná, a s takovými soudními činiteli a dysfunkcí justice si jako právní stát a jako odpovědní občané a politici musíme umět poradit.